

BABIA HORA – 1722 M.N.M.

Již před Vánocemi jsme se domluvili, že bychom mohli mezi svátky podniknout ryze zimní výstup. Beskydy známe dokonale, Jeseníky začínají být hodně komerční, vyhrává zahraniční návštěva. Výstup na Babiou horu, která je na hranici států Polska a Slovenské republiky, konkrétně nejvyšší hora „Oravských Beskyd“. Výstup na Babiou horu jsme měli namyšlen ze strany Polska, z důvodu rychlejšího nástupu na samotný kopec.

Sraz máme v 5:30 hodin, Rosta je jako vždy přesný, vyrážíme nakonec ve třech. Třetí mušketýr je Dolly, který má ještě malou opičku z předchozího II. Vánočního svátku...o). Ihned vyrážíme po trase Ostrava – Český Těšín – Bielsko Biala – Żywiec – Zawoja – Sedlo „Krowiarki“. Jelikož je všeobecně známo, že polská kvalita vozovek vykazuje značné opotřebení a dopravní značení je opravdu na mizerné úrovni, přijíždíme do sedla „Krowiarki – 1018,2 m.n.m.“ až v 8:25 hodin. Na parkovišti nás ihned po zaparkování kasíruje místní hlídač parkoviště. Ptáme se na cenu parkovného, sděluje nám, že 10 zł. Máme jen eura, tato měna hlídači nedělá žádný problém, platíme tedy 3 eura. Ještě rychle převléct, natáhnout na nohy návleky, připravit teleskopy a vyrážíme na túru. Je 8:45 hodin. Napojení na turistické značení od sedla je cca 250 metrů vzdálené. Hned se dozvídáme, že po červené značce to budeme mít na vyhlídku „Sokolica – 1367 m.n.m.“ cca 1:05 hodiny a na Babiou horu – 1722 m.n.m. 2:30 hodin. Nemeškáme a vstupujeme do lesa. Počasí nic moc, je zataženo, teplota mírně pod bodem mrazu. Vydáváme se již prošlapanou lesní cestou po červené značce a musím uznat, že cesta ze začátku má „těžší“ nástup co se stoupání týče. Nám to nevadí, alespoň se dobře „zahřejeme“. Cesta v lese má docela fádňí charakter, navíc počasí to ještě umocňuje. Hodinky ukazují 9.30 hodin a my stojíme na vyhlídce. Občerstvujeme se a jelikož příznačný název „vyhlídka“ tento den neobstál svému jménu, vydáváme se dále nahoru. Po chvíli opouštíme lesní porost a střídá ho kleč. Jednu velkou výhodu cesta lesem pro nás měla oproti vyšší poloze, začíná mohutně foukat...o(Po cestě nahoru mijíme další kolegy kteří mají stejný cíl jako my mj. i skialpinisty. Ve skrytu doufáme, že nahore bude slunečno, a že ta malá viditelnost je podmíněna inverzí počasí. Naše přání se pomalu ale jistě plní, obloha se začíná vyjasňovat. Ve výšce cca 1500 m.n.m. je výhled opravdu parádní. Všechny mraky, ve kterých jsme ještě před chvílí byli, jsou pod námi a vlevo od nás jde vidět chloubka Slovenské republiky – Tatry. Jdou vidět opravdu krásně, jak Západní i Vysoké. Nemůžeme se tohoto pohledu „nabažit“. Fouká stále více, teplota klesá, ale nám to nevadí. Říkáme si, že za ty pohledy to už teď stálo... Cesta po hřebenu mírně stoupá a já jsem mile překvapen, že je dobře značená. Kůly, které jsou značně zmrzlé a zasněžené jsou dostatečně vidět a hlavně jsou v častém pořadí za sebou. Je 10:30 hodin a my se ocitáme na vrcholu. Je zde vytvořená zídka z kamení, která je samozřejmě totálně zasněžená, ale nám značně pomáhá, vytváří nám závětrí, a proto se schováváme za ní. Sdělujeme si dojmy, dáváme si svačinu a čaj. Rozhledy jsou hlavně na slovenskou stranu. Vidíme „Malou Babiou horu – 1514 m.n.m.“ a již zmíněné Tatry. Malá Fatra, Velký Choč nebo Javorníky jsou schované v mračnech... Na vrcholu se zdržujeme cca 20 minut, je nám už pomalu zima, obracíme a po zvážení varianty sestupu se z důvodu již

prošláplé stezky vracíme stejnou cestou zpět. Cestou potkáváme docela hodně turistů a nechybí i skialpinisté. Užíváme si stále pohledů na Tatry. Cesta dolů jde opravdu rychle a my jsem v 11:10 hodin zpět na vyhlídce „Sokolica – 1367m.n.m.“. Zde si dáváme další pauzu na „oběd“. Pořizujeme poslední snímky, odkryly se nám oba symboly Oravských Beskyd - obě Babie hory. Pak jen zpět cestou lesem a v čase 11:55 hodin jsme zpět na parkovišti. Téměř vůbec se nezdržujeme a vyrážíme stejnou cestou zpět do Ostravy.

Babia hora je obecně známým kopcem, na který lze vylézt v každém ročním období. Její výška rovněž pro našince není zanedbatelná a stezky zde nejsou zavřené přes zimní období jako v Tatrách. Člověk si tak může vychutnat horu, která nabízí krásné výhledy, je zajímavá, pomůže prověřit fyzičku a má své značné kouzlo.... Horám zdar!:)

Petr Kocich – Kožuch
www.outdoor-activity.net